

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@C.N.C.D..org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 438
din 10.07.2013

Dosar nr: 2A/2013

Petiția nr: 1541/06.03.2013

Petent: Autosesizare

Reclamat: Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor — Regiunea Centru (Brașov)

Obiect: hărțuirea producătorilor de etnie maghiară la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc prin modul în care s-a desfășurat controlul efectuat de reclamat

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petentului

1.1.1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1, București;

I. 2. Numele, domiciliul și sediul reclamatului

1.2.1. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor — Regiunea Centru, Brașov, județul Brașov.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Autosesizarea propune analizei hărțuirea producătorilor de etnie maghiară la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc din data de 16.02.2013, arătând că reclamatul a controlat târgul și a pus în vedere amendarea producătorilor pentru lipsa inscripțiilor în limba română de pe produsele puse în vânzare.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Reclamatul a fost citat pentru data de 07.05.2013 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierile din data de 07.05.2013 reclamatul s-a prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Autosesizarea, bazată pe informațiile publicate în presă, arată că reclamatul a controlat la data de 16.02.2013 Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc, punând în vedere amendarea producătorilor pentru lipsa inscripțiilor în limba română de pe produsele puse în vânzare. Solicită răspuns la următoarele întrebări:

a) Câte și în ce locuri au fost efectuate controale de noua conducere a reclamatului?

b) Care a fost rezultatul acestor controale?

c) Ce s-a constatat la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc în data de 16.02.2013?

d) S-a solicitat inscripționarea bilingvă a produselor cu ocazia acestui control? Dacă da, în mod similar s-a solicitat inscripționarea bilingvă a produselor în alte piețe unde o comunitate minoritară atinge procentul de 20%?

Au fost solicitate puncte de vedere din partea Prefecturii Județului Harghita, Consiliului Județean Harghita, Primarului municipiului Miercurea Ciuc.

4.1.2. Prin **Adresa nr. 3853/06.06.3853** au fost solicitate răspunsuri la următoarele întrebări:

a) În cadrul altor piețe supuse controlului afișarea produselor tradiționale (ex. brânză telemea) cuprinde pe lângă denumire, conținutul de grăsime sau alte elemente asemănătoare?

b) În cazul în care s-a constatat lipsa acestor elemente din afișarea produselor, s-a aplicat vreo sancțiune?

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 3146/07.05.2013**, privind obiectul petiției, arată că la controlul efectuat la data de 16.02.2013 la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc a constatat mai multe nereguli, între care și etichetarea și informarea doar în limba maghiară a unor produse, fără procentul de grăsimi. Producătorii au fost sancționați cu avertisment. Invocă prevederile **O.G. nr. 21/1992**, art. 18-26. A depus înscrisuri la dosar.

4.2.2. Prin Adresa nr. 1279/13.06.2013, înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 4071/14.06.2013, reclamatul arată următoarele:

- acțiunea de control al Miercurea Ciuc a avut scop preventiv;
 - legislația prevede etichetarea alimentelor;
 - există un număr mare de acțiuni de control desfășurate pe pieți.
- A depus înscrisuri la dosar.

4.3. Punctul de vedere al Instituției Prefectului – Județul Harghita

Instituția Prefectului – Județul Harghita, prin **Adresa nr. 4669/08.04.2013**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 2693/12.04.2013** consideră că acțiunea de control nu reprezintă o hărțuire, etichetarea produselor fiind imperativă.

4.4. Punctul de vedere al Consiliului Județean Harghita

Consiliul Județean Harghita, prin **Adresa nr. 5988/2013**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 3136/30.04.2013** consideră că acțiunea de control reprezintă o hărțuire a producătorilor locali. Controlul s-a efectuat în lipsa unui translator, astfel producătorii nu au înțeles ce se întâmplă. Cei care încercau să se exprime în limba maghiară li s-a spus că dacă nu vorbesc limba română, trebuie să părăsească târgul. Din cei 85 de producători doar la trei s-au constatat nereguli dar prin mediatizarea excesivă (aducerea camerelor de luat vederi) s-a creat impresia că neregularitățile reprezintă regula și nu excepția. A depus înscrisuri la dosar.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că reclamatul a controlat la data de 16.02.2013 Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc, punând în vedere amendarea producătorilor pentru lipsa inscripțiilor în limba română de pe produsele puse spre vânzare.

Opinia majoritară exprimată de Asztalos Csaba Ferenc, Bertzi Teodora, Cazacu Ioana Liana, Lazăr Maria, Stanciu Claudia Sorina:

5.2. Raportat la capătul de cerere, din autosesizare, și anume hărțuirea comercianților de etnie maghiară prezenți la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc, din data de 16.02.2013, Colegiul hotărăște, cu 5 voturi pentru 1 împotrivă, neconstatarea hărțuirii, introducerea condiției existenței unui translator nu a fost pusă în discuția părților, nefăcând obiectul autosesizării, după cum reiese și din rezoluția dispusă de către titularul de dosar și transmisă părților pentru formularea propriilor apărări, și anume, prin citare având număr de înregistrare 2336 din data de 01.04.2013 s-a solicitat părților reclamate să ofere lămuriri cu privire la următoarele aspecte:

1. Care sunt locurile unde au fost dispuse și efectuate controale de către noua conducere a instituției dumneavoastră;
2. Care a fost rezultatul acestor controale;
3. Ce s-a constatat în urma efectuării controlului efectuat la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc din data de 16.02.2013;
4. S-a solicitat inscripționarea bilingvă a produselor cu ocazia acestui control; Dacă da, în mod similar s-a solicitat inscripționarea bilingvă a produselor în alte piețe unde o comunitate minoritară atinge procentul de 20% din numărul total al locuitorilor dintr-o unitate a administrației publice;

Opinia separată exprimată de Haller István:

5.3. Art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** prevede următoarele: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.5. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. Constat că nu există o diferență de tratament între alte piețe (Brașov, Tîrgu Mureș) și piața din Miercurea Ciuc. Reclamatul a depus la dosar procese-verbale de constatare a contravenției pentru inscripționarea incorectă a unor produse în urma controalelor efectuate la piața din Brașov. În mod evident aceste controale nu au avut niciun efect conform filmării realităților din diferite piețe, accesibile la <http://hargitatv.ro/2013/aktualis-2013-02-21/>. Însă nu se poate constata o diferență de tratament privind întocmirea proceselor verbale pentru comercianții din Miercurea Ciuc față de comercianții din alte localități, cum ar fi Brașov.

5.7. Am avut în vedere și prevederile relevante ale **O.G. nr. 21/1992**, cu modificările ulterioare:

„Cap. IV

Informarea și educarea consumatorilor

Art. 18

Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Art. 19

Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu în mod vizibil, lizibil, ușor de înțeles, într-o formă care să nu permită ștergerea și să nu fie inscripționate în locuri obscure, să nu fie întrerupte prin desen sau imagini, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, contract, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

Art. 20

(1) Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate sau data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații.

(2) Producătorii și importatorii din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social în elementele de identificare. Producătorii, ambalatorii sau distribuitorii din state membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social unde pot fi contactați.

(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.

(4) Vânzătorii și prestatorii de servicii trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful serviciului prestat, pe care îl suportă consumatorul, care să cuprindă toate costurile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată și toate costurile suplimentare, și să le ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice, după caz, care trebuie să însoțească produsul sau serviciul.

(5) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

(6) *Fac excepție de la prevederile alin. (5) biletele de avion sau alte bilete de transport internațional, documentele elaborate în baza unor acorduri internaționale pe care România le-a acceptat și le-a semnat, precum și voucherele turistice internaționale.*

(7) *Operatorii economici de transport internațional care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sunt obligați să ofere în scris consumatorilor, în completare la biletul de transport, indiferent de forma de prezentare a acestuia, informații în limba română referitoare la: itinerar, program, durată, distanță, locul alocat în mijlocul de transport, condițiile generale de transport, precum și orice alte informații utile pentru consumatori, referitoare la serviciul respectiv.*

Art. 21

Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate.

Art. 22

Operatorii economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sunt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Art. 23

Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Art. 24

Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 25

Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit.

Art. 26

(1) Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Sunt obligatorii afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a codului unic de înregistrare la registrul comerțului, din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societății pentru care este autorizată să funcționeze, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.

(3) Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.”

5.8. Autoritatea publică locală, care administrează piețele, poate oferi ajutor producătorilor pentru punerea unor afișe și în limba română pentru produsele puse în comercializare, pentru a ajuta producătorii care nu cunosc limba română, însă cumpărătorii care nu cunosc limba maghiară nu pot fi lipsiți de informațiile impuse de lege.

5.9. Ar reprezenta însă o discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** dacă autoritatea reclamată ar impune respectarea legii doar pe piețele din județul Harghita nu și pe alte piețe.

5.10. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 5 prevede: „*Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv*”.

5.11. Arată că o faptă de hărțuire este determinată de

- existența unui criteriu (rasă, naționalitate, etc., sau orice alt criteriu);
- un comportament care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, ofensiv.

5.12. Constat — conform filmării realizate cu ocazia controlului și puse pe pagina de internet la adresa <http://hargitativ.ro/2013/aktualis-2013-02-21/> — că reclamatul a refuzat dialogul cu persoanele care nu au înțeles și nu au vorbit limba română, a avut un comportament care a dus la crearea unui cadru intimidant pe criteriul utilizării limbii maghiare, prin urmare modul în care s-a desfășurat controlul efectuat de reclamat la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc în data de 16.02.2013 reprezintă o hărțuire a producătorilor de etnie maghiară la Târgul Tradițional din Miercurea Ciuc conform art. 2 alin. 5 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.13. În luarea acestei decizii am ținut cont și de prevederile **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare**, ratificată de România prin **Legea nr. 282/2007**, care, la art. 10 pentru utilizarea limbii maghiare, stabilește următoarele:

„Autoritățile administrative și serviciile publice:

paragraful 1. În circumscripțiile administrative ale statului locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, care justifică măsurile specificate mai jos, și în funcție de situația fiecărei limbi, părțile se angajează, în măsura în care este posibil:

subparagraful a) (ii) să vegheze ca funcționarii autorităților administrative care asigură relația cu publicul să folosească limbile regionale sau minoritare în raporturile lor cu persoanele care li se adresează în aceste limbi; sau

subparagraful a) (iii) să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta cereri orale ori scrise și să primească răspunsuri în aceste limbi; sau

subparagraful a) (iv) să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta cereri orale ori scrise în aceste limbi;

subparagraful a) (v) să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta ca valabil un document întocmit în aceste limbi;

subparagraful b) să pună la dispoziție formulare și texte administrative de uz curent pentru populație în limbile regionale sau minoritare, ori în versiuni bilingve;

subparagraful c) să permită autorităților administrative să întocmească documente într-o limbă regională sau minoritară.

- paragraful 2. În ceea ce privește autoritățile locale și regionale din zonele

locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare în care se justifică măsurile specificate mai jos, părțile se angajează să permită și/sau să încurajeze:

subparagraful b) posibilitatea pentru vorbitorii de limbi regionale sau minoritare de a prezenta cereri orale ori scrise în aceste limbi;

subparagraful c) publicarea de către autoritățile regionale a textelor oficiale și în limbile regionale sau minoritare;

subparagraful d) publicarea de către autoritățile locale a textelor oficiale și în limbile regionale sau minoritare;

subparagraful e) folosirea de către autoritățile regionale a limbilor regionale sau minoritare în dezbaterile din consiliile lor, fără a exclude totuși folosirea limbii (limbilor) oficiale a (ale) statului;

subparagraful f) folosirea de către autoritățile locale a limbilor regionale sau minoritare în dezbaterile din consiliile lor, fără a exclude totuși folosirea limbii (limbilor) oficiale a (ale) statului;

subparagraful g) folosirea sau adoptarea, dacă este cazul, alături de denumirea în limba (limbile) oficială (oficiale), a formelor tradiționale și corecte ale toponomiei în limbile regionale sau minoritare.

- paragraful 3. În ceea ce privește serviciile publice asigurate de către autoritățile administrative ori de către alte persoane care acționează în cadrul competenței acestora, părțile contractante se angajează, în zonele în care limbile regionale sau minoritare sunt folosite, în funcție de situația fiecărei limbi și în măsura în care acest lucru este posibil:

subparagraful a) să vegheze ca limbile regionale sau minoritare să fie folosite în cadrul serviciilor publice; sau

subparagraful b) să permită vorbitorilor de limbi regionale sau minoritare să formuleze cereri și să primească răspunsuri în aceste limbi; sau

subparagraful c) să permită vorbitorilor de limbi regionale sau minoritare să formuleze cereri în aceste limbi.

- paragraful 4. În vederea aplicării dispozițiilor paragrafelor 1, 2 și 3 pe care le-au acceptat, părțile se angajează să ia una sau mai multe dintre măsurile ce urmează:

subparagrafele b) alegerea și, dacă este cazul, formarea unui număr suficient de funcționari și alți agenți publici;

subparagraful c) satisfacerea, în măsura în care este posibil, a cererilor agenților publici care cunosc o limbă regională sau minoritară de a fi repartizați în zona în care această limbă este folosită.

- paragraful 5. Părțile se angajează să permită, la cererea celor interesați, folosirea sau adoptarea de patronime în limbile regionale sau minoritare. ”

5.14. După cum se observă prevederile **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare** se referă la toate autoritățile administrative și serviciile publice.

5.15. Astfel autoritatea reclamată ar fi avut obligația de a permite utilizarea limbii maghiare în discuția cu producătorii locali din Miercurea Ciuc și de a explica producătorilor în limba maghiară (prin intermediul unui traducător) problemele constatate și modalitatea de a remedia aceste probleme. În lipsa acestui dialog real, care nu putea avea loc din vina părții reclamate, comunitatea maghiară a interpretat acțiunea de control ca fiind o ofensivă față de utilizarea

limbii maghiare pe etichete și față de producătorii care își vând produsele tradiționale la piața din Miercurea Ciuc.

5.16. Cu toate acestea observ și o poziție de respingere a dialogului cu reclamatul și din partea autorităților locale, crearea unei atmosfere ostile față de el, ceea ce îngreunează activitatea reclamatului însă nu anulează obligația autorității reclamate de a avea un comportament conform prevederilor legii.

5.17. Conform art. 26 alin. 1, al **O.G. nr. 137/2000** (la data comiterii faptei), *„Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (5) și (7), art. 5-8, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, art. 13 alin. (1), art. 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 400 lei la 4.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 600 lei la 8.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”*

5.18. Consider că ar fi fost necesară aplicarea amenzii contravenționale în valoare de 1500 lei având în vedere următoarele:

- hărțuirea a vizat un grup de persoane (producătorii controlați la data de 16.02.2013;

- hărțuirea a fost comisă de o persoană juridică de drept public, ceea ce are o gravitate mai mare;

- hărțuirea a avut ca și criteriu apartenența etnică, iar conform jurisprudenței Curtea Europeană a Drepturilor Omului în domeniul discriminării etnice trebuie să fie considerată ca fiind o faptă extrem de gravă (CEDO, prin soluțiile pronunțate — ex. **Moldovan și alții împotriva României nr. 2** din 12.07.2005 — arată că acest tip de discriminare este atât de grav, încât poate reprezenta tratament degradant în sensul art. 3 al **Convenției europene a drepturilor omului**);

- în analiza sancțiunii au fost avute în vedere și efectele produse de hărțuire, și anume crearea cadrului de intimidare a producătorilor din zona Miercurea Ciuc;

- în fruntea instituției reclamate s-a numit un nou comisar șef la data de 03.01.2013;

- instituția reclamată nu a primit sprijin din partea autorităților locale pentru a oferi condiții optime controlului efectuat;

5.19. În **Cauza C81/12**, soluționată de către Curtea Europeană de Justiție la 25.04.2013, având ca părți Asociația ACCEPT și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, a patra întrebare supusă soluționării a avut următorul conținut: *„Dacă imposibilitatea aplicării sancțiunii contravenționale cu amenda în cauzele de discriminare după expirarea termenului de prescripție de 6 luni de la data săvârșirii faptei, conform articolului 13 alineatul (1) din OG nr. 2/2001, este contrară articolului 17 din Directiva 2000/78 sub aspectul că sancțiunile în cazurile de discriminare trebuie să fie efective, proporționale și disuasive?”* La această întrebare Curtea Europeană a oferit următorul răspuns: *„articolul 17 din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul constatării unei discriminări pe motive de orientare sexuală, în sensul acestei directive, nu este posibil să se aplice decât un avertisment, precum cel în discuție în litigiul principal, atunci când o asemenea constatare intervine după expirarea unui termen de prescripție de*

*șase luni de la data săvârșirii faptei dacă, în temeiul aceleiași reglementări, o asemenea discriminare nu este sancționată în condiții de fond și de procedură care conferă sancțiunii un caracter efectiv, proporțional și disuasiv". Având în vedere faptul că directivele Uniunii Europene trebuie aplicate direct chiar dacă contravin legislației naționale, aplicarea termenului de prescripție de 6 luni în România a fost în contradicție cu legislația europeană din momentul în care România a devenit membru UE, și nu din momentul soluționării **Cauzei C81/12**, de unde rezultă că nici cauzei soluționate prin prezenta hotărâre nu se pot aplica prevederile art. 13 alin. 1 al **OG nr. 2/2001**.*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele, așa cum au fost prezentate în autosesizare, nu reprezintă hărțuire conform art. 2 alin. 5 al **O.G. nr. 137/2000**;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului, Instituției Prefectului – Județul Harghita, Consiliului județean Harghita.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA – Membru

CAZACU IOANA LIANA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 03.09.2013

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: H. I. (fără opinia majoritară)
S. C. S. (opinia majoritară)